

[Landbrugsministeren.]

Men naar det ærede Medlem tilføjede, at man ved Akkordordningen — hvorved Staten ofrer 20 Mill. Kr. — sikkert vil naa til, at de handlende taber 40 Mill. Kr., er det en meget mærkværdig Argumentation. Hvis vi ikke ofrede disse 20 Mill. Kr., tror det ærede Medlem saa, at de handlende og Haandværkerne vilde undgaa at tabe de 40 Mill. Kr.? Nej, saa taber de de 40 Mill. Kr. plus de 20 Mill. Kr., de nu faar, eller i hvert Fald en betydelig Del af dem. Hvis det ærede Medlem har Ret i, at det er de handlende og Haandværkerne, der har de fleste af disse Beløb til gode, vil de faa over Halvdelen af de 20 Mill. Kr., det vil sige, de vil tabe betydeligt over 50 Mill. Kr., dersom der ikke sker noget, men man følger det ærede Medlem og afslaa at gaa med til en Akkordordning eller til Indefrysning.

Det ærede Medlem sagde dernæst vedrørende de enkelte Bestemmelser, at det Grundlag, hvorpaa begge Foranstaltninger bygges, nemlig Ejendomsskyldvurderingen, er meget usikkert, og det ærede Medlem førte som Bevis herfor i Marken, at alle Partier maa være af samme Opfattelse, idet man i § 3 har indført den Bestemmelse, at 1ste Prioritet undtages, skønt Forholdet dog er det, at der ikke kan udlaanes mere end 60 pCt. af Vurderingen mod 1ste Prioritet. Ja, men det er ikke Ejendomsskyldvurderingerne, der her lægges til Grund, det er de Vurderinger, der er foretaget af de paa-gældende Pengeinstitutter, og som i mange Tilfælde er meget mere usikre og urigtige end Ejendomsskyldvurderingerne. I mange Tilfælde er det netop saaledes for Øjeblikket — det har vi desværre sørgelige Erfaringer for —, at man har udlaant ogsaa mod 1ste Prioritet paa Vurderinger, der ikke kan holde, og at man derfor er ude i en meget stor Risiko. Naar vi har undtaget 1ste Prioritet, er det for ikke at rokke ved 1ste Prioritet; men jeg tror, at i visse Dele af Landet vil det gaa saaledes, at hverken Akkord eller Indefrysning vil faa nogen Betydning, fordi man har laant mod 1ste Prioritet langt ud over, hvad der kan holde. Det er ikke Ejendomsskyldvurderingerne, som er forkerte, de er tværtimod langt sikrere, grundigere og rigtigere og ligeligere ud over hele Landet end Pengeinstitutternes Vurderinger.

Det ærede Medlem henviste ogsaa til, at de handlende, der giver Kredit til Landbruget, gør det for at støtte dette. Ja, jeg tror nu, det er at drive det for vidt at mene, at det udelukkende er Filantropi, man har drevet fra de handlendes Side med Kreditgivningen. Det er sikkert ogsaa gjort af Hensyn til de

handlendes egne Interesser, fordi de har ment gennem Kreditgivningen at varetage en vis økonomisk Interesse. Det kan ikke nytte noget at ville gøre Forsøg paa at faa nogen til at tro paa, at det udelukkende er for at støtte Landbruget, at man er gaaet ind paa en saa udstrakt Kreditgivning. Kreditten er ydet af de handlende for at skabe en forøget Indtægt. Nu har det vist sig, at den er til Skade baade for Kreditor og Debitor, og det er det, der i høj Grad er Aarsag til, at vi nu staar overfor dette at skulle gennemføre Foranstaltninger, der tager Sigte paa, at begge Parter, baade Kreditor og Debitor, kan slippe saa let over det som muligt.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvorfor man havde opgivet Bestemmelserne om de 35 pCt.s Indefrysning, der findes i den gældende Lov. Det er dog ganske naturligt, at naar man nu gennemfører en mere omfattende Indefrysning i den nye Lov, ophæver man den Begyndelse, vi gjorde med Indefrysningen forrige Gang, da vi behandlede Akkordloven.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg har naturligvis ikke noget imod, at Lovforslaget undergives en Udvalgsbehandling; men jeg vil meget bede om, at denne maa blive saa kort som muligt, og jeg vil sige til det konservative Folkeparti, hvis Ordfører udtalte, at der maatte ske meget væsentlige Ændringer, hvis de Konservative skulde være med til at gennemføre dette Forslag, at de maa forstaa, at vi ikke kan gaa med til Ændringer, som imødekommer det ærede Medlems meget udprægede Kreditorinteresser. Det er umuligt. Og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til, at man faar en meget lang eller i alt Fald en flere Dage lang Udvalgsbehandling. Det ærede Medlem maa i øvrigt være klar over, at det ikke er alle Kreditors Interesser, han her varetager; tværtimod. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man ikke gaar med til Akkord eller Indefrysning eller begge Dele, men maa vandre den tredie Vej, Tvangsauktionernes Vej, bliver det kun de velhavende Kreditorer, som kan klare sig og drage Fordel af den tredie Vej. De mindre velhavende Kreditorer vil i de fleste Tilfælde ikke kunne overtage Ejendommene med de deraf følgende Forpligtelser. Derfor vilde de først og fremmest komme til at lide derunder, hvis man gik den tredie Vej, Tvangsauktionens. Naar det ærede Medlem mener, at Forslaget skal ændres i første Række til Fordel for de mere velhavende og mere ubarmhjertige Kreditorer, saa kan det ærede Medlem være